

november listopad

The first days of November were as warm as warm the sun can be at this latitude. And maybe it was this heat, which caused a great fire a few years ago that destroyed everything I knew as a land of green palms. Returning to some places was thus sad, but the models didn't feel it in any way and that was important. Otherwise the photo shoot on the Canary Islands went very well and we were returning with a feeling that we had again done a great deal of work, if what we do can be called work at all. But I think that it can, after all it brings joy to others, just like a circus, for instance, and that's also work. After returning, my wife and I went to check the printing of hundreds of photographs for the interior of the new hotel. In the evening we took out the old-aged Camaro and drove to have sushi, where I recounted experiences from the photo shoot. All of a sudden, I was overcome with terrible nostalgia and somehow also sorrow. I realized that I was parting, that I had to say goodbye to someone, something, well, simply with one phase of my life. Only one day was separating me from the end. When on the next day THAT DAY came, it was so nostalgic that I was really moved. After a training of small judists we went for dinner with our friends to a restaurant with a new michelin cook, which was very nice, although I don't remember the great taste of the food at all. What I remember clearly though is the feeling I had while taking the last photo. I took it on the exit from Jiraskův Bridge and captured the austere readings on a large information board - temperature: -1°C, date: 5.11.2007, time: 23h 55 min. It was the end of one strange relationship, one unusual story, which lasted exactly ONE YEAR AND 3285 PICTURES.

Začátek listopadu byl tak teplý, jak teplé jen může slunce v tomto klimatickém pásmu být. Možná právě toto teplo způsobilo před pár lety rozsáhlý požár, který následně zničil to, co já jsem znal jako krajinu plnou zelených palm. Návrat na některá místa byl tedy smutný, modelky to však nijak nepocítily a to bylo hlavní. Focení na Kanárských ostrovech se ale jinak moc zdařilo, a tak jsme se vraceli s pocitem, že jsme udělali zase kus práce, tedy jestli se tomu vůbec práce dá říkat. Ale já myslím, že ano, dělá to přece radost ostatním, stejně jako třeba cirkus, a to je taky práce. Po návratu jsem jel spolu se ženou zkontrolovat tisk stovky fotografií do interiéru nového hotelu. Večer jsme vytáhli staříčké Camaro a dojeli si na sushi, kde jsem vyprávěl zážitky z focení. Najednou na mě u té příjemné večeře padla strašná nostalgie a taková jakoby lítost. Uvědomil jsem si, že se loučím, že se musím rozloučit s někým, s něčím, prostě s jedním obdobím života. Už jen jeden den mě dělí od konce. Když druhý den TEN DEN přišel, bylo to tak nostalgické, že jsem z toho byl naměkko. Po tréninku malých judistů jsme šli s našimi dobrými přáteli na večeři do restaurace, kde byl nový michelinský kuchař. Bylo to moc příjemné, jen si tu skvělou chuť jídla ani nepamatuji. Co si ale pamatuji přesně, je ten pocit z poslední fotky, kterou jsem vyfotil na výjezdu z Jiráskova mostu, když jsem na velké informační tabuli zachytil strohý údaj - teplota: -1°C, datum: 5.11.2007, čas: 23h 55min. Byl konec jednoho zvláštního vztahu, jednoho nevšedního příběhu, který trval přesně JEDEN ROK A 3285 OBRÁZKŮ.

thursday. november 1
{čtvrtek, 1. listopad}

saturday. november 3
{sobota, 3. listopad}

monday, november 5
{pondělí, 5. listopad}

